

Euroopa Kohtu 21. juuni 2007 määrus — Soome Vabariik versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-163/06) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Tühistamishagi — Vastuvõetamatus — Toiming, mis ei loo õiguslikke tagajärgi — Euroopa ühenduste omavahendid — Rikkumismenetlus — Määruse (EÜ, Euratom) nr 1150/2000 artikkel 11 — Viivitusintress — Läbirääkimised kokkuleppe saavutamiseks tingimusliku makse üle — Keeldumiskirjad)

(2007/C 235/12)

Kohtumenetluse keel: soome

Pooled

Hageja: Soome Vabariik (esindaja: E. Bygglin)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Wilms ja P. Aalto)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 9. jaanuari 2006. aasta määruse peale, millega Esimese Astme Kohus jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata tühistamishagi komisjoni otsuse peale, mis sisaldus kahes komisjoni kirjas, millega komisjon keeldus alustamast läbirääkimisi tagasiulatuvalt nõutava tollimaksu üle, mille tasumist komisjon nõudis ühenduse omavahenditega seoses (sõjaliselt varustuselt tasumisele kuuluv tollimaks)

Resolutiivosa

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Soome Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 154, 1.7.2006.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 27. juunil 2007 — Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik versus AOK Rheinland/Hamburg

(Kohtuasi C-300/07)

(2007/C 235/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik

Kostja: AOK Rheinland/Hamburg

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 9 teise lõigu punkti c esimese alternatiivi koosseisu tunnust „rahastab riik” tuleb tõlgendada nii, et riik määrab kindlaks konkreetse haigekassa juures kindlustatavad isikud ning kindlustusmaksete — mille suurus sõltub sissetulekust — tasumise kohustuse, kusjuures haigekassa määrab kindlaks kindlustusmakse määra; seejuures on haigekassad eelotsusetaotluse väidetes lähemalt kirjeldatud solidaarse rahastamise süsteemi kaudu üksteisega seotud ning tagatud on iga üksiku haigekassa kohustuste täitmine?
- b) Kas artikli 1 lõike 9 teise lõigu punkti c teise alternatiivi koosseisu tunnust „mille juhtimist need isikud kontrollivad” tuleb tõlgendada nii, et koosseisu tunnuse täitmiseks piisab riiklikust järelevalvest, mis hõlmab ka veel jooksvaid või tulevase tehinguid, millele lisanduvad vajadusel eelotsusetaotluse väidetes kirjeldatud riigi sekkumisvõimalused?
2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele punktis a või b on jaatav, kas siis tuleb direktiivi artikli 1 lõike 2 punkte c ja d tõlgendada nii, et selliste toodete tarnimist, mis on oma vormilt individuaalselt vastavalt konkreetse kliendi vajadustele valmistatud ja neile kohandatud ning mille kasutamise osas tuleb konkreetseid kliente individuaalselt nõustada, tuleb liigitada „asjade riigihankelepinguks” või „teenuste riigihankelepinguks”? Kas seejuures tuleb silmas pidada üksnes konkreetsete soorituste väärtust?

3. Kui teises küsimuses nimetatud tarnimist tuleb liigitada „teenuseks” või seda võib „teenuseks” liigitada, kas siis tuleb direktiivi artikli 1 lõiget 4 — eristades seda raamlepingust direktiivi artikli 1 lõike 5 tähenduses — tõlgendada nii, et „teenuste kontsessioonina” tuleb käsitleda ka pakkumist sellisel kujul, kus

- otsuse selle kohta, kas ja millistel juhtudel saab pakkuja konkreetseid tellimusi, ei tee mitte ostja, vaid kolmas isik,
- pakkujale tasub ostja, kuna üksnes viimatinimetatu on seaduse alusel ainuke hüvitamiseks kohustatud isik ja kolmandatele isikutele teenuse osutamiseks kohustatud, ning
- pakkuja ei pea enne kolmanda isiku nõuet tegema või esitama mingisuguseid sooritusi?

(¹) ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 12. juulil 2007 — Termoraggi SpA versus Comune di Monza jt

(Kohtuasi C-323/07)

(2007/C 235/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Termoraggi SpA

Kostja: Comune di Monza jt

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 92/50/EMÜ (¹) artiklit 6 saab käsitleda käesoleva kohtuasja esemeks oleva küsimuse suhtes kohaldatavana ja kuidas tuleb seda artiklit motivatsioonis toodud tingimustel tõlgendada, et kontrollida vaidlustatud õigusnormide kooskõla ühenduse õigusnormidega.

(¹) EÜT L 209, lk 1-24; ELT eriväljaanne 06/01, lk 322.

18. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Soome Vabariik

(Kohtuasi C-335/07)

(2007/C 235/15)

Kohtumenetluse keel: soome

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: I. Koskinen, M. Patakia ja S. Pardo Quintillán)

Kostja: Soome Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Soome Vabariik ei ole nõudnud, et kõikide linnastute puhul inimekvivalendiga 10 000 ja enam peab kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbima põhjalikuma puhastuse, on Soome Vabariik rikkunud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (¹) artikli 5 lõigetest 2, 3 ja 5 tulenevad kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Soome Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Kõiki Soome veekogusid tuleb pidada direktiivi 91/271/EMÜ tähenduses tundlikeks aladeks. Seega kohaldub kogu Soome territooriumil kohustus, et kõikide linnastute puhul inimekvivalendiga 10 000 ja enam peab kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbima põhjalikuma puhastuse. Lämmastikul on oluline tähtsus teatava osa Botnia lahe lõunaosa eutrofeerumisel; Saaristo-mere ja Soome lahe puhul on lämmastik peamine eutrofeerumise põhjustaja. Läänemere keskosa on vähese lämmastiku absorbeerimise võimega kevadeti. Nende alade eutrofeerumine on vaieldamatu. Nii lämmastiku- kui fosforireostuse vähendamine aitab ära hoida taimse planktoni kevadisi ja suviseid õitsemisi. Kuna Soome Vabariik ei ole korraldanud lämmastiku kõrvaldamist kogumissüsteemidesse sisenevast asulareoveest kõikide linnastute puhul inimekvivalendiga 10 000 ja enam, siis on Soome Vabariik rikkunud direktiivi 91/271/EMÜ artikli 5 lõigetest 2, 3 ja 5 tulenevaid kohustusi.

(¹) EÜT L 135, 30.6.1991, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26.